

Већу Факултета за медије и комуникације
Сенату Универзитета Сингидунум

Предмет:

Извештај Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације

УВОДНО ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Одлуком Већа Департмана за последипломске студије број 4 – 25/2019 од 31.01.2019. године, одређени смо за чланове Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације кандидаткиње Данице Глођовић под називом „Теорија визуелног обликовања и дизајна у савременим културалним и образовним праксама“, о чему подносимо приложени извештај.

Чланови комисије за оцену и одбрану докторске дисертације Данице Глођовић (број индекса: 4009/16) „Теорија визуелног обликовања и дизајна у савременим културалним и образовним праксама“ су:

- др Миодраг Шуваковић, професор емеритус Факултета за медије и комуникације Универзитета Сингидунум, коментор
- др Ангелина Милосављевић, редовни професор Факултета за медије и комуникације, Универзитет Сингидунум, председница комисије
- др Маја Станковић, редовни професор Факултета за медије и комуникације, Универзитет Сингидунум
- др Марко Николић, ванредни професор Архитектонског факултета, Универзитет у Београду, спољашњи члан комисије
- др Драгана Стојановић, научна сарадница Института за филозофију и друштвену теорију Универзитета у Београду, менторка

ПРОВЕРА АУТЕНТИЧНОСТИ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација кандидаткиње Данице Глођовић била је подвргнута провери софтвером за установљивање преклапања/плагијаризма (iThenticate Plagiarism Detection Software). Укупан процентуални износ запажених преклапања износи 9% дисертације. На појединачном нивоу, по библиографским јединицама, преклапање је мање од 1%.

БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Кандидаткиња Даница Глођовић (Београд, 1985) је дипломирала на Факултету за дизајн, Универзитета УНИОН, на смеру за дизајн ентеријера и намештаја. Након тога завршила је мастер студије на Факултету организационих наука, Универзитета у Београду, на смеру за инжињерски и операциони менаџмент. Докторске студије Трансдисциплинарне студије савремене уметности и медија

уписује 2016. године на Факултету за медије и комуникације Универзитета Сингидунум и проширује своја интересовања у подручју теоретизације уметничких пракси.

Своје радно искуство започиње 2010. године у Галеника а.д. у одељењу за дизајн амбалаже, након чега прелази у сектор маркетинга као самостална стручна сарадница за дизајн, где ради на пословима спровођења и организације везаних за маркетиншке активности, дизајн штампаних реклама и других маркетиншких и корпоративних материјала за предузеће. Након радног искуства у области графичког дизајна и дизајна амбалаже, своја интересовања усмерава на поље веб дизајна. Своје искуство и знања проширује у компанији ComIT 2015. године, где ради на пословима дизајна мобилних апликација и сајтова. Упоредо са тим 2016. године оснива своју компнију Roux-Design, која нуди широк спектар услуга у области дизајна и рачунарског програмирања. Од 2014. године до данас запослена је у Високој текстилној струковној школи за дизајн, технологију и менаџмент, где обавља послове сараднице у настави на предметима дигитални дизајн и технике презентације.

Научни рад Данице Глођовић под називом “ Измештање статуса графичког обликовања у двадесетом и двадесетпрвом веку ” објављен је у часопису *Српска политичка мисао*, 766’’19/20, 209-222. Часопис *Српска политичка мисао* носи ознаку категорије М24, чиме је Даница Глођовић стекла услов за одбрану докторске дисертације.

СПИСАК ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА КАНДИДАТА

Глођовић, Д. (2018). Измештање статуса графичког обликовања у двадесетом и двадесетпрвом веку, *Српска политичка мисао*, 766’’19/20, 209-222. (М24)

Глођовић, Д. (2018). Интертекстуалност и приповедачке технике у реклами за Мекинтош 1984, *Култура*, 160/ 2018, 350-361. (М51)

Deh. D., Glođović D. (2018). The Construction of Identity in Digital Space, *AM Journal of Art and Media Studies* 16/ 2018, 101-111. (М52)

Глођовић, Д. (2018). Реконтекстуализација модних брендова након распада СФРЈ. *Тенденције развоја у текстилној индустрији- дизајн, технологија, менаџмент*, Висока текстилна струковна школа за дизајн, технологију и менаџмент, Београд, 43-47. (М33)

Nikolić K., Glođović D., Ninković A. (2023). Design, Ideology and Propaganda. *International Scientific and Professional Conference, Politehnika 2023, Belgrade*,

ПОДАЦИ О ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

Докторска дисертација кандидаткиње Данице Глођовић „Теорија визуелног обликовања и дизајна у савременим културалним и образовним праксама је урађена на укупно 320 страна, од чега 26 страна чини списак литературе. Списак литературе обухвата 451 библиографску јединицу и 90 вебографских јединица на српском, хрватском и енглеском језику. Уз основни текст дисертација садржи и насловну страну, техничке податке о комисији, изјаву захвалности, резиме на српском и енглеском језику и садржај.

АНАЛИЗА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

1 Тема докторске дисертације Данице Глођовић усмерена је на испитивање статуса, функција и друштвене улоге дизајна као праксе визуелног обликовања производа и услуга у контексту савремене културе. Полазећи од теоријских оквира студија културе и визуелне културе, кандидаткиња анализира начине на које се дизајн обликује и функционише у условима убрзаног технолошког развоја, тржишне логике и трансформација савремених културалних пракси. Истраживање је усмерено ка разумевању дизајна не само као професионалне и естетске делатности, већ и као важног механизма производње значења, вредности и друштвених односа у савременом друштву.

У раду се дизајн не посматра искључиво као инструмент визуелног представљања или унапређења функционалности производа и услуга, већ као сложен културални феномен који активно учествује у обликовању друштвене стварности. Кандидаткиња посебну пажњу посвећује питању улоге графичког и визуелног обликовања у конструисању симболичких система и симулакрума који посредују између произвођача, тржишта и корисника. На тај начин дизајн се анализира као пракса која не само да одражава постојеће друштвене и економске процесе, већ и учествује у њиховом обликовању, усмеравајући начине перцепције, интерпретације и коришћења различитих производа, услуга и културалних садржаја.

Дисертација показује да је савремени дизајн неодвојив од ширих процеса производње културе, знања и идентитета. У том смислу, кандидаткиња разматра улогу дизајна у формирању нових облика визуелне културе, као и његов значај у конституисању професионалних

	и друштвених идентитета дизајнера и дизајнерки као специфичних културалних радника и радница. Посебно место у истраживању заузима анализа односа између образовног система, професионалних пракси и културалне продукције, кроз коју се преиспитују механизми репродукције знања, вредности и компетенција неопходних за учешће у савременом пољу визуелног обликовања. У том оквиру, кандидаткиња дизајн сагледава као вишеслојан културални, друштвени и комуникацијски феномен који има значајну улогу у разумевању трансформација масовне културе и друштва у двадесет првом веку. Истраживање указује на то да се кроз праксе визуелног обликовања производе и преносе специфични облици знања, вредности и друштвених значења, чиме дизајн постаје важно место сусрета технологије, културе, образовања и тржишта. На тај начин дисертација добија јасну теоријску и научну релевантност, пружајући допринос развоју студија културе, теорије визуелне културе и савремених истраживања дизајна.
2	Поглавља докторске дисертације Докторска дисертација Данице Глођовић садржи 7 поглавља, адекватно организованих у потпоглавља. Докторска дисертација је у целини подељена у пет већих поглавља, којима претходи увод и која бивају заокружена закључком. Након јасно и садржајно конципираног увода, прво поглавље дисертације односи се на преглед утицаја друштвено-хуманистичких теорија на креативни процес графичких дизајнера. У овом поглављу кандидаткиња дискутује интердисциплинарне перспективе визуелног дизајна, тумачење значења дизајна уз пружање разумевања дизајнера као читаоца и аутора контекста, и анализира визуелну културу и друштвене разлике, пратећи позиционирање дизајна између норми и отпора. Кандидаткиња наставља развој поглавља путем излистивања и објашњавања теоријских изазова за дизајнере у медијски посредованом друштву, те дискутује дизајн, значење и идеолошку функцију визуелног језика, водећи поглавље у смеру критичке теорије и педагогије дизајна која се оријентише према културалној писмености и етичкој одговорности дизајнерске професије и праксе. Поглавље доноси и расправу везану за допринос постколонијалних теорија, визуелни активизам и критичке приступе репрезентацији. У другом поглављу кандидаткиња анализира теоријске основе дизајна и еволуцију визуелног обликовања. Анализира се порекло појма и

појаве дизајна од обликовних пракси до модерне дисциплине, демократизација дизајна и визуелна комуникација у индустријском друштву, теоријска артикулација визуелног језика у савременом дизајну, а кандидаткиња се бави и семиотичким перспективама оглашавања и брендирања, као и семиотичком манипулацијом у графичком дизајну и њеним значајем у дигиталном добу. У централном делу овог поглавља кандидаткиња своје теоријске хипотезе примењује на три одабране студије случаја. Поглавље се наставља дискусијом о развоју визуелне комуникације од симбола до система значења; кандидаткиња потом излаже епистемолошке темеље и историјску трансформацију дисциплине и праксе графичког дизајна, посебно се задржавајући на трансформацијама теоријских оквира у постмодернизму и дигиталној револуцији. Поглавље се завршава анализом односа интерактивног дизајна и образовања, као и местом дизајна у добу постауторске креативности у контексту колаборације људског и машинског фактора у процесу дизајна.

Треће поглавље под именом „Педагошко наслеђе школа дизајна и покрета од периода Баухауса до савремености као темељ модерног и савременог образовања дизајнера“ уводи типологију различитих педагошко-дизајнерских модела међу којима су педагошки модел Баухауса и интердисциплинарности, педагошки принципи рационалности, минимализма и швајцарског стила, авангардна школа Совјетске Русије, наслеђе Улмске школе и функционализма, модернистичко наслеђе у Америци, Миланска школа дизајна, Академија Домус као пионир постиндустријског дизајна, улога Краљевског колеџа уметности у развоју глобалне визуелне културе и дизајна, Уметничка академија Кренбрук и експериментални педагошки модел и дизајн као критичка пракса у оквиру Академије за дизајн у Ајндховену. Поглавље се завршава анализом касног двадесетог века, постмодернизма и политике идентитета у дизајнерској пракси, као и анализом дизајна у дигиталном времену, уз отварање питања употребе аутоматизоване слике и вештачке интелигенције.

Четврто поглавље у центру пажње има преобликовање теорије дизајна, и то од естетског формализма ка дискурсу хуманистичких наука и теорија. У овом поглављу кандидаткиња уводи интерпретације улога антропоцентричности дизајна путем анализе осам савремених студија случаја. Поглавље се наставља расправом о интеракцији естетике и емоција, у којој кандидаткиња успоставља теоријске оквири емоционалног дизајна које разрађује на примеру три одабране студије случаја из подручја апликација, филма и друштвених мрежа. Потом кандидаткиња уводи питања универзалног дизајна, још једном

	пружајући поглед како на теоријску, тако и на практичну димензију питања које произилазе из универзалног дизајна. Своја тумачења кандидаткиња показује на примеру још шест релевантних студија случаја. Теорију дизајна за иновације, коју кандидаткиња такође дискутује у овом поглављу, она приказује путем студија случаја Пентаграм дизајн, Студио Думбар и компаније Лего, док теорију спекулативног дизајна показује на примерима еколошке имажинације Пинар Јолдаш. Поглавље се завршава интерпретацијом утицаја европских хуманистичких теорија двадесетог века на поље дизајна и постављањем дизајна у трансдисциплинарни оквир уз хуманистичке и етичке рефлексије. Пето поглавље носи назив „Визуелни наративи и интеркултурални дијалози: унапређење образовања посредством хуманистичких наука“. У овом поглављу кандидаткиња се бави деконструкцијом нормативне једноставности путем хуманистичких теорија, образовањем као обликом културалног капитала, ограничењима образованог модела у контексту дискурзивне производње знања и трансформације савремених дизајнерских пракси, критичким мишљењем као епистемолошком основом савремених дизајнерских пракси и реформом образовања дизајнера у контексту интеграције хуманистичких теорија и трансформације културалног поља. У закључним разматрањима кандидаткиња се осврће на могућност епистемолошког редефинисања образовања дизајнера. Закључак је посвећен завршним разматрањима и заокруживању научних доприноса тезе докторске дисертације кандидата.
3	Циљ докторске дисертације Циљ докторске дисертације Данице Глођовић усмерен је ка истраживању и теоријском осветљавању савремених функција и статуса дизајна као праксе визуелног, графичког и веб обликовања производа и услуга у оквиру савремених културалних пракси. Полазећи од концептуалних оквира студија културе, визуелне културе и савремене хуманистике, кандидаткиња настоји да понуди нове интерпретативне перспективе за разумевање дизајна као сложеног културалног феномена који превазилази своју естетску и функционалну димензију. Овакво истраживање, како показује докторска дисертација, значајно је за разумевање начина на који визуелно обликовање учествује у производњи значења, друштвених вредности и савремених облика културалне комуникације. Истовремено, рад указује на потребу за проширивањем постојећих

	теоријских приступа дизајну кроз укључивање ширих хуманистичких и културолошких перспектива. Поред наведеног, циљ докторске дисертације огледа се у успостављању трансдисциплинарног теоријско-методолошког оквира који омогућава систематизовано разумевање односа између дизајнерских пракси, визуелне културе, технолошких трансформација и савремених друштвених процеса. Кандидаткиња посебну пажњу посвећује анализи начина на које се кроз дизајн производе симболичке структуре, облици комуникације и културална значења, као и испитивању позиције дизајнера и дизајнерки као специфичних културалних радника и радница у савременом друштву. На тај начин дисертација доприноси развоју нових теоријских увида у поље визуелне културе и дизајна, повезујући знања из различитих дисциплинарних области. Докторска дисертација Данице Глођовић остварује и значајан циљ који се односи на критичко преиспитивање образовних пракси у области визуелне културе, графичког и веб дизајна. Истраживање указује на ограничења постојећих образовних модела, посебно у погледу недовољне заступљености трансдисциплинарних хуманистичких теорија у процесу образовања будућих културалних радника и радница. Кроз анализу односа између образовања, професионалних пракси и културалне продукције, дисертација пружа основе за критичко разумевање начина на који се формирају знања, компетенције и вредности неопходне за деловање у савременом пољу дизајна. На тај начин резултати истраживања превазилазе оквире уже теорије дизајна и доприносе ширим расправама у областима студија културе, визуелне културе, образовања и савремене хуманистике.
4	Хипотезе докторске дисертације Хипотезе на којима кандидаткиња заснива своју докторску дисертацију произилазе из теоријских оквира студија културе, визуелне културе, теорије дизајна, критичке теорије друштва и савремене хуманистике. Полазиште истраживања представља потреба за преиспитивањем доминантних приступа образовању и професионалној пракси у области графичког и веб дизајна, као и могућности успостављања ширег интерпретативног оквира који би дизајн сагледао као културалну, друштвену и комуникацијску праксу. Посебан нагласак стављен је на испитивање односа између образовања, дизајнерских пракси и производње културалне стварности у условима савременог технолошког и тржишног развоја.

Хипотезе које кандидаткиња формулише и разматра у оквиру докторске дисертације могу се сагледати кроз следеће теоријске поставке:

- Савремене дизајнерске праксе не могу се у потпуности разумети искључиво кроз техничке, естетске или тржишне аспекте њиховог деловања, већ захтевају укључивање ширих хуманистичких и културалних перспектива које омогућавају разумевање њихове друштвене и културалне функције.

- Увођење савремених теорија хуманистике у образовање културалних радника и радница из области дизајна доприноси развоју разноврснијих приступа интерпретацији и примени дизајнерских пракси, проширујући поље њиховог деловања изван доминантних оквира тржишне и маркетиншке логике.

- Дизајн као пракса визуелног, графичког и веб обликовања активно учествује у производњи симболичких значења и културалних вредности, те има важну улогу у обликовању начина на који појединци и друштвене групе перципирају и интерпретирају савремену стварност.

- Савремени образовни модели у области дизајна у великој мери су усмерени на стицање техничких и професионалних компетенција, док су критичке, теоријске и интерпретативне димензије дизајнерског рада недовољно заступљене у наставним програмима и образовним праксама.

- Недостатак трансдисциплинарних хуманистичких приступа у образовању дизајнера и дизајнерки доприноси репродукцији модела професионалца чије је деловање превасходно усмерено на потребе тржишта, док су могућности критичког преиспитивања и друштвене интервенције ограничене.

- Критичко разумевање дизајна као културалне праксе омогућава сагледавање његовог потенцијала у процесима обликовања, преиспитивања и трансформације културалне стварности, чиме се отвара простор за нове облике друштвене и културалне продукције.

- Развој теоријског оквира који повезује студије културе, визуелну културу и теорију дизајна омогућава свеобухватније разумевање савремених дизајнерских пракси и њихове улоге у производњи знања, идентитета и друштвених односа.

На основу овако постављених хипотеза, докторска дисертација настоји да покаже да је дизајн много више од техничке и професионалне делатности, те да његово разумевање захтева укључивање критичких и хуманистичких перспектива које омогућавају сагледавање његових ширих културалних и друштвених импликација. Тако постављене хипотезе представљају основу за анализу односа између образовања, дизајнерске праксе и производње савремене културе.

Методе примењене у истраживањима и писању докторске дисертације

Кандидаткиња Даница Глођовић у оквиру докторске дисертације примењује методолошки приступ који је усклађен са сложеношћу предмета истраживања и његовим смештањем у поље студија културе, визуелне културе и теорије дизајна. Предложена методологија обухвата пажљиво одабран сет теоријско-епистемолошких поступака који омогућавају свеобухватно сагледавање савремених функција и статуса дизајна, као и анализу његове улоге у процесима производње културалних значења и друштвених пракси. Међу примењеним методама посебно се издвајају:

- Прегледна метода, коју кандидаткиња користи за систематизацију и критичко сагледавање релевантне научне и стручне литературе из области студија културе, визуелне културе, теорије дизајна и савремене хуманистике, са циљем утврђивања теоријских полазишта истраживања.
- Компаративна метода, примењена у анализи различитих теоријских приступа дизајну, визуелном обликовању и културалној продукцији, као и у сагледавању односа између традиционалних и савремених концепција дизајнерских пракси и образовних модела.
- Аналитичка метода, коју кандидаткиња користи ради разлагања сложених појава и процеса у области графичког и веб дизајна на њихове конститутивне елементе, омогућавајући детаљно разумевање њихових културалних, друштвених и комуникацијских функција.
- Метода систематизације, примењена у организовању и повезивању теоријских концепата и истраживачких налаза у јединствен аналитички оквир који омогућава целовито разумевање савремених дизајнерских пракси.
- Метода експликације, којом се разјашњавају кључни појмови, концепти и теоријске претпоставке везане за дизајн, визуелну културу и културалну продукцију, са циљем прецизнијег дефинисања њихових међусобних односа и значења.
- Интерпретативна метода, која има централно место у истраживању и омогућава тумачење дизајнерских пракси као културалних феномена, као и разматрање могућности конституисања нових теоријских приступа визуелном, графичком и веб обликовању у оквирима савремене хуманистике.

Примењене методе омогућиле су кандидаткињи да предмет истраживања сагледа из трансдисциплинарне перспективе, повезујући увиде из различитих научних области и теоријских традиција. На тај

	начин методолошки оквир докторске дисертације у потпуности одговара постављеним истраживачким циљевима и хипотезама, обезбеђујући поуздану основу за анализу дизајна као сложене културалне и друштвене праксе, као и за формулисање нових теоријских увида у области визуелне културе и савременог дизајна.
6	Резултати и научна оправданост докторске дисертације Налази овог истраживања своју научну оправданост и значај потврђују кроз допринос областима студија културе, визуелне културе, теорије дизајна, медијских студија и савремене хуманистике. Докторска дисертација Данице Глођовић доприноси развоју теоријских промишљања о дизајну као комплексној културалној пракси, са посебним нагласком на визуелно, графичко и веб обликовање у оквирима савремених друштвених и културалних процеса. Истражујући ове проблеме, дисертација проширује постојећа знања у области теорије дизајна и визуелне културе, истовремено попуњавајући уочене празнине у досадашњој литератури. Научни допринос докторске дисертације огледа се пре свега у конституисању трансдисциплинарног теоријског оквира за разумевање визуелног, графичког и веб обликовања у контексту савремених културалних и образовних пракси. Кандидаткиња успоставља теоријске основе које омогућавају сагледавање дизајна не само као професионалне и техничке делатности, већ и као важног механизма производње културалних значења, вредности и друштвених односа. Посебан значај рада огледа се у препознавању области у којима је примена оваквог теоријског приступа неопходна, нарочито у домену образовања, културалне продукције и савремених визуелних комуникација.
7	Аутентичност докторске дисертације Докторска дисертација Данице Глођовић представља оригиналан и самосталан научноистраживачки рад који се бави питањима статуса и функција дизајна у савременом друштву, са посебним освртом на визуелно, графичко и веб обликовање у контексту културалних и образовних пракси. Њена оригиналност огледа се у настојању да се поље дизајна сагледа изван уобичајених професионалних и техничких оквира, као простор у којем се преплићу процеси производње знања, обликовања идентитета, културалне продукције и друштвене комуникације. Тако постављен предмет истраживања до сада није био систематично разматран у домаћој научној литератури на начин који

	повезује теорију дизајна, студије културе, визуелну културу и савремене образовне праксе. Посебна вредност дисертације огледа се у томе што кандидаткиња успоставља нову аналитичку перспективу за разумевање дизајнерских пракси, засновану на критичком преиспитивању њихове улоге у савременој култури. Оно што овом раду даје додатни значај јесте повезивање теоријских знања са актуелним проблемима образовања и професионалне праксе у области дизајна. Путем критичке анализе постојећих модела образовања и продукције визуелних садржаја, кандидаткиња указује на потребу развоја ширих интерпретативних и хуманистичких приступа, чиме дисертација добија не само теоријску, већ и изражену друштвену, културалну и примењену релевантност
8	Коришћена литература за истраживања и писање докторске дисертације Литература коју је кандидаткиња Даница Глођовић користила током истраживања везаног за докторску дисертацију „Теорија визуелног обликовања и дизајна у савременим културалним и образовним праксама“ састоји се од 451 библиографске јединице и 90 вебографских јединица на српском, хрватском и енглеском језику. Библиографске и вебографске јединице долазе из различитих, често интердисциплинарних подручја као што су студије дизајна, историја дизајна, студије медија, студије семиотике и семиологије, студије културе и студије визуелне културе, студије визуелне комуникације и комуникације у постауторској ери и студије капирализма и савременог тржишта. С обзиром на то да литература коришћена у докторској дисертацији Данице Глођовић „Теорија визуелног обликовања и дизајна у савременим културалним и образовним праксама“ указује на комплетан и свеобухватан захват истраживања, комисија закључује да је кандидаткиња Даница Глођовић на одговоран и научно оријентисани начин приступила изради своје докторске дисертације.
ЗАКЉУЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ На основу изложеног Комисија је мишљења да докторска дисертација „Теорија визуелног обликовања и дизајна у савременим културалним и образовним праксама“ кандидаткиње Данице Глођовић по теми, приступу, структури и садржају рада, квалитету и начину излагања, методологији истраживања, начину коришћења литературе, релевантности и квалитету спроведеног истраживања и донетим закључцима задовољава критеријуме захтеване за докторску дисертацију, те се може прихватити као подобна за јавну одбрану.	

Сагледавајући укупну оцјену докторске дисертације кандидаткиње Данице Глођовић под називом „Теорија визуелног обликовања и дизајна у савременим културалним и образовним праксама“ предлажемо Већу департмана за последипломске студије и Сенату Универзитета Сингидунум да прихвати напред наведену докторску дисертацију и одобри њену јавну одбрану.

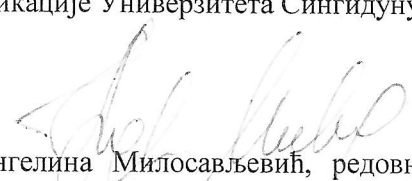
Потврђујемо својим потписом, под пуном професионалном одговорношћу, да су подаци у Извештају веродостојни и у потпуности тачни, укључујући тачну категоризацију научноистраживачких резултата кандидаткиње, а све у складу са Правилницима и актима Универзитета.

ДАТУМ 09.06.2026.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

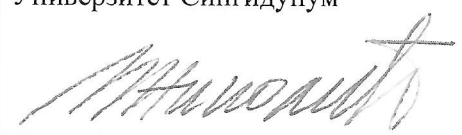
Др Миодраг Шуваковић, професор емеритус Факултета за медије и комуникације Универзитета Сингидунум, председник комисије

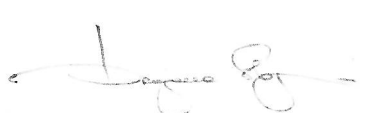
Др Ангелина Милосављевић, редовни професор Факултета за медије и комуникације, Универзитет Сингидунум

Др Маја Станковић, редовни професор Факултета за медије и комуникације, Универзитет Сингидунум

Др Марко Николић, ванредни професор Архитектонског факултета, Универзитет у Београду, спољашњи члан комисије

Др Драгана Стојановић, научна сарадница Института за филозофију и друштвену теорију Универзитета у Београду, менторка